

SRINAGAR, KASHMIR

Det står ingenting i Kashmirs turistbroschyrer om Rozaal, "Profetens grav", i Srinagars gamla stadsdel Khanyar. Inte heller arrangeras siktseeinger till denna märkliga och mystiska uppläggningsplats för de närmare 45 000 utländska turister, huvudsakligen västerländska, som varje år besöker Indiens nordligaste landsända vid Himalayas fot. Den kontroversiella stengraven, som den muslimska delstatsregeringen med officiella skäl varken kan eller vill göra offentlig reklam för, ligger inhyllad i en oegendomlig byggnad vars arkitektur

Pseudovetenskapliga fantastier som man kan rycka på axlarna åt? Faktum är att urgamla historiska dokument på sanskrit, persiska historieverk och uppteckningar i tibetanska kloster samt arkeologiska fynd åtminstone stöder dessa teser på ett tämligen tankeväckande sätt. "Judarnas konung", menar forskarna, led aldrig offerdöden för de syndiga människornas skull. Han överlevde tortyren på korset. Ej heller för han upp till himlen. I stället flydde Jesus, går resonerat, ett antal månader efter korsfästelsen från Palestina via Damaskus (Saulus eller den omvände Paulus lämnade flyktvägen fri), Persien och Afganistan till Kashmir.

Och här i dessa oändligt vackra och pittoreska dalgångar fortsatte han att predika Guds ord bland "de forlorade fåren av Israels hus". Det vill säga de tio forlorade judiska stammar som drevs i exil av Assyriernas kung Sargon II år 722 före Kristus och av vilka åtskilliga uppenbaringar drog i väg till det paradiska Kashmir.

Ett obestridligt faktum är att man överallt i byarna ser slående likheter mellan kashmirer och semiter. Inte bara utseendemässigt utan också när det gäller seder och bruk. Tillika har arkeologer i just dessa trakter funnit urgamla rester av både davidstjärnor och synagogor. Och trots att språket — kashmiri — enligt uppslagsböcker är av indoariskt ursprung och en blandning av dardiska, sanskrit, punjabi och persiska, finns också förbluffande många hebreiska ord i vardagsstalet.

En lång rad platser och välkända efternamn i Kashmir förbyrlar eftersom de kan spåras tillbaka till Gamla Testamentet. Till exempel Kaul, den indiska regerande Nehru-Gandhi-klanens egentliga efternamn. Indira Gandhi är kashmirbramin och familjen kommer ursprungligen från Kashmir.

I byn Goolibagh, 30 kilometer norr om Kashmirs huvudstad Srinagar, träffade denna artikelskribent på ett "förlorade får" — en gammal muslimsk stamhövdning som insisterade på att han var attling till Jakob av Israel. Mir Alan Naqshbandi, som såg ut att vara hämtad direkt ur bibeln, drog alla de vederbörliga och hans folk "Bani Israel" (Israels söner och barn), utsatts för under århundradenas lopp. Först hade de varit troskämpar för den mosaiska beaktelsen. Därefter blev de buddister, hinduer och slutligen muslimar. 10 000 "Bani Israel" lever kvar i den här byn i dag, isolerade från andra.

Jesus gifte sig...

Tillbaka till huvudpersonen Jesus som också i Kashmir, enligt teserna, blev känd för underverk och helbrådsgörelser. En riktig klassisk indisk yogi eller helig man med överjordiska tantriska krafter. Han botade lidande och sjuka och drog omkring i Kashmirdalen med den herdestav som, akta eller ej, fortfarande förvaras i ett buddistkloster i Himalaya. Och han kallade sina anhängare för får. Gifte sig gjorde också den Jesus som verkade här. På gamla dagar vid en ålder av 60-70 år. Han dog och begravdes i Srinagar när han var 90-115 år gammal. Tidigarevetenskapliga varianter.

Och för att göra historien ännu märkligare ligger stengraven i Rozaal — inte imitationen på gatuplanet utan den äkta nere i källaren — enligt judisk tradition i riktning öst—väst.

Det måste vara Jesus kvarlevor som ligger i Rozaal, säger arkeologiprofessor Fida Hassnain som nyligen gått i pension från Kashmirs nationalarkiv. Den muslimska professorn, som nu på heldag agnar sig åt Jesus-forskningen, är kanske den vetenskapsman som har kommit längst i dessa omströmda grepp på den religiösa världsovervakningen. Han är den som utländska forskare, författare (de senaste åren har två västtyskar och en amerikansk utkommit med böcker om Jesusversionen i Kashmir) och andra nyfikna framstöder sig på när de kommer till Kashmir för att försöka reda ut dessa fascinerande och förvirrande begrepp.

Hassnain själv, som emellanåt försjunkar i djupa grubbelner, följer det buddistiska spåret. Enligt hans övertygelse var de tre vise männen, som kom till Betlehem, lamor från Tibet! I Lhasa, Tibets huvudstad, skall det enligt professorn finnas uråldriga skrifter som kan bevisa för omvärlden att Jesus var Buddhas

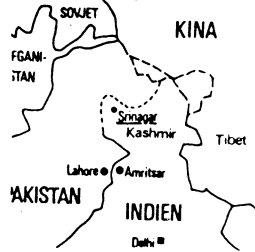
paminner om ett budist-tempel, en moské (i Kashmir-stil) och även ett kapell om man så vill. Inträngd bland vindlande gränder sticker den fram mellan fallfärdiga korsvirkeshus i hjärtat av det Kashmir som den inhemska befolkningen sedan urminnes tider kallar "himlen på jorden" men också "Salomos trädgård". Muslimer, framför allt skygga svartklädda kvinnor som bor i området, kommer regelbundet hit för att tillbe det människoåkande helgon som påstås vila här sedan mer än 1 900 år.

Någon gång i månaden dyker det också upp nyfikna västlänningar med ett batteri av kameror vilka av någon mystisk anledning ofta "strejkar" när de riktas mot stengraven. De som besöker den följ-

mol-gräven. Deras förtroende för sig med stor misstänksamhet och skepsis från kvartersbefolkningen.

Religiös dynamit

Utän tvekan är de eventuella benknotor som ligger och vittrar i jorden under helgedomens religiös dynamit. En lång rad hinduiska och muslimska men också västerländska forskare, som har lagt fram sensationella rön, teorier och både för kristendomen och islam synnerligen kätterska slutsatser, hävdar nämligen att det är Jesus från Nasaret som ligger begravd här. Eller Jus Asaf (Asaf betyder ungefär samlaren eller herden) som han också kallas (efter Josua) i de gamla skrifterna.

Ligger Jesus begravd här?

efterföljare eller inkarnation. Skrifterna finns i Dalai Lamas privatarkiv, säger han.

Hassnain:
— Men Dalai Lama (som lever i exil i Indien efter den kinesiska ockupationen av Tibet) vill inte att skrifterna ska undersökas av internationella experter. Innehållet är så känsligt att han tror att västerlandet (hela kristenheten med påven i spetsen) skulle vända sig emot honom om det blir känt.

Jesus buddist? Hur halsbrytande dessa teorier än är handlar det alltså fortfarande om samma Jesus, som enligt vad omkring en miljard kristna sedan barnsben fått inpräntat i sig föräddes av Judas Iskariot och därefter blev korsfäst på order av den romerske stathållaren Pontius Pilatus. "Messias, Människosonen och världens frälsare, som enligt de hårt drivna kristna dogmerna dog på korset. Som återupstod på tredje dagen och ytterligare 40 dagar senare mirakulöst uppstod till Gud Fadern i himlen. Densamme Jesus som är profet i islam, den näst sista i den långa raden innan Muhammed slutligen kom. Den Isa eller Issa (Jesus på arabiska) som enligt närmare 800 miljoner muslimers fasta övertygelse aldrig dog på korset (någon annan som liknade honom korsfästes i hans ställe) utan befinner sig i de himmelska trädgårdarna vid Allahs sida.

Jesus trollade...

Professor Hassnain hävdar hädiskt att Kristi himmelsfärd inte kan ha varit någonting annat än ett religiöst bländverk. Molnen hänger ofta tunga över Oljebärg och dessutom var det säkert — som så ofta — dimma. Magikern Jesus trollade lite vilket fick lärjungarna att tro att han bokstavligen lyfte från marken. Enligt professorn och andra forskare råder det inga tvivel om att Jesus överlevde den barbariska korsfästelsen. Det hade andra, enligt bibeln, bevisligen gjort före och efter honom. Jesu "tycka" var att han föll i en dödsliknande medvetlöshet som fick de romerska soldaterna att tro att han var död när han plockades ner från korset. Även de två förbrytarna, som korsfästes samtidigt, levde. De dog först efter att ha fått sina lemmar korsade som sedan var i det romar-ockuperade Palestina.

Teorierna om att Jesus inte dog på korset är förvisso inte nya. På den punkten har bibelns egen beskrivning i Johannesevangeliet av det första blod som flöt ut från spjutsåren i sidan anförts som medicinskt bevis. Likaså har avtrycken efter alla blodfärgarna på "Jesu gravlinne", som förvaras i ett kapell tillhörande katedralen i Turin (efter att ha varit på villavägar i många hundra år), vällat en massa ore. Västtyska forskare, som undersökte detta som äkta ansedda gravlinne, kunde 1957 via den internationella pressen meddela omvärlden att den kropp som hade legat inlindad i Jesusvepningen inte kunde ha varit fysiskt död. En av dessa forskare blev så besatt av detta "tabu-tema" att han skrev en bok med titeln "Jesus begravdes levande". En annan, Kurt Berna, skickade ett protestbrev till påven Johannes XXIII, i vilket han anklagade kristendomen för att sprida vetenskapligt inkorrekt läror. Doda människor blöder inte.

Hemlig orden

Jesus tros ha tillhört den på hans tid existerande judiska esséer-sekten. En hemlig religiös orden som med politiska medel skall ha kämpat mot det romerska herravaldet i Palestina. Enligt teorierna

tillhörde också den bibliske rådsherran Josef från Arimatea — i vars luftiga gravkammare Jesus lades — samma sekt. Liksom Nikodemos, läkaren, som på grund av blodutflödet förstod att Jesus inte var död. Det var förstas Nikodemos medicinska kunskaper som räddade Jesu liv. Undergående helande örter ströks i salben över sår- och spåkräken.

Och ångarna, som uppenbarade sig för Jesu mor Maria och Magdalena när de kom till den tomma gravan på tredje dagen (Lukas evangelium, 24:e kapitlet), var förstas inga riktiga ånglar utan i stället de två livräddarna i vita munkkläddor som senare smuglade ut Jesus ur Palestina. Ty romarna, menar forskarna, trodde inte på återuppståndelsen. De utgick från att han aldrig hade dött på korset.

Med sig på flykten och den långa vandringen mot Kashmir tog Jesus, hävdas det, sin mor Maria och aposteln Tomas vilken en del religionsforskare tror vara Jus bror. Ett persiskt historieverk från 1417 — "Rauzat-us-Safa" av Mir Qhwand — styrker åtminstone dessa teorier. I detta för västvärlden nästan okända verk berättas om Jus Asafs resa från Damaskus mot öst. Den Jesusperson som skildras här besökte bl. a. den i dag antika rinstaden Nisibis där han så häftigt agiterades mot de gudlösa statsledarna att han vartvingen att fly därifrån.

Senare — efter det att Maria dött i det nuvarande Pakistan — skulle Jesus och Tomas ha skilts åt. Om det påståendet kan man säga vad man vill, men det finns faktiskt en urgamal grav i byn Murree (Maria) utanför Rawalpindi, alldeles om hörnet från Kashmir. Den kallas av lokalbefolkningen för "Moder Marias viloplats". Och när det gäller Tomas vet man åtminstone säkert att han verkligen kom till Sydindien där han grundade de tomasianernas församling. Tomas fördades av hinduiska braminpräster år 72 efter Kristus, det erkänner till och med kyrkan.

Ljushyad man

Den äldsta skriften om Jesus i Kashmir uppges ligga arkiverad på universitetet i Bombay. Den påstås ha skrivits så tidigt som 115 efter Kristus och ägdes tidigare av maharajan av Kashmir. Där berättas det om mötet mellan Kashmirs konung Shalawahin och en okänd ljushyad man i vit kläddad. På konungens förfrågan vem han var svarade främlingen att han var Jus Asaf, född av en ung kvinna (ordet tolkas som jungfru). Mannen sade vidare att han härstamade från ett avlägset land och var kommen för att rena religionen. Vilken religion? frågade konungen. "Kärlek, sanning och hjärtats renhet", lød svaret. Den okände berättade att han hade kommit till det främmande landet (Palestina) när sanningen hade gått under och ondskan inte kände några gränser. För hans skull måste de oskyldiga lida och han led med dem.

Mannen tillade att man också kallade honom Isa Masih, Jesus Messias.

Observera att Jesus-mannen i föregående stycke sade att han kommit till det främmande landet. Inte kommit från. Gamla är spekulationerna om att Jesus hade tillbringat sin okända ungdom i Indien, Tibet och Nepal. Bakgrund: För det första står det inte en rad i Nya Testamentet om vad Jesus sysslade med efter tolv års ålder där han olydligt höll sig undan från Josef och Maria (Lukas, 2:a kapitlet) i Jerusalems tempel. Först när han var omkring de tretio framträdde Jesus på nytt i Palestina.

För det andra fanns det en tidig globetrotter, ryssen Nikolas Notovits, som för över hundra år sedan i det buddistis-

ka munkklostret Hemis Gumpa i Ladakh fann skrifter som påstods vara 1 500 år gamla. Enligt lamornas översättning skildrade dessa skrifter utörligt den unge Jesu liv i denna del av världen. Och hur han rynde hemifrån och anslöt sig till en karavan i Jerusalem när han var tretton år. I mystikens Indien skulle det djupt religiösa och av Gud kallade underbarnet Jesus ha predikat jämlikhet mellan kasterna. Liksom Tomas retade han braminprästerna som planerade att mörda honom. Efter varningar från den lägsta kasten (sudras) flydde Jesus till Nepal. Där stannade han i många år innan han via Kashmir återvände till Palestina.

Notovits skrev en bok om "S:t Issa okända liv" och lyckades få den utgiven i Amerika i slutet på förra århundradet. Han avfärdades dock som en tokig lögnare och boken föll snart i glömska. Professor Hassnain, som själv har besökt Hemis Gumpa, säger sig vara övertygad om skrifternas äkthet.

De första som i modern tid — 1890 — började hävda att Jesus ligger begravnen i Kashmir är den muslimska Ahmadiyah-sekten som också är verksam i väst. Sekten har därför blivit förbjuden i flera islamiska länder och också utestängd från Mekka. Flera av dess medlemmar har gett ut böcker och trycksaker i ämnet. Trots att de verkligen har en del goda kort på handen kom deras teraser att stämpas som fanatisk muslimsk propaganda. Sektens främsta mål är utan tvivel att angripa kristendomen. En omfattande Ahmadiyah-bok, "Jesus in Heaven on Earth", som kom ut på 50-talet i Indien, lyckades den katolske kardinalen i Indien få in dragan. Först efter långa och omständliga domstolsförhandlingar hävdes försäljningsförbudet.

De muslimska invånarna som bor omkring Rozaal vakar misstänksamt över sitt helgon. De är rädda för att Indiens aderton miljoner kristna skall få kännedom om gravens och driva ut dem ur deras hem. Helgedomens vaktas numera av en ung muslim på uppdrag av restaurangägaren och fritidsprediken Basharat Saleem som påstår sig vara Jesu ättling i rakt nedstigande led. Saleem har i Srinagar rykte om sig att ha så kallade magiska krafter, och en del människor är lite rädda för honom. Under århundradenas lopp har den äldste sonen i Saleem-familjen haft till uppgift att värda gravan. Någon gång på 1700-talet lyckades en av dessa väktare få en mufti att utfärda ett dekret om att det är Jus Asaf, alias Jesus, som ligger begravd här.

Basharat Saleem står enligt egen utsägo i någon form av "telepatisk kontakt" med Jesus vilken han kallar "sin Herre". Professor Hassnain sedan aratal upprepad böner om att få öppna gravan har inte fallit i god jord, sett merifrån källarvalvet. Jesus har sagt nej, framhärder Saleem.

Nej till gravöppning

En av Kashmirs "Chief Ministers" under årens lopp nappade på idén att öppna graven och låta internationella experter undersöka innehållet. Men han dog innan någonting hann bli gjort och det är inte utan att man får en känsla av att Saleem anser att han fick ett rättvist straff. Varken Indiens premiärminister Indira Gandhi, som definitivt sagt nej till en gravöppning, eller Kashmirs nuvarande Chief Minister, dr Ferooz Abdullah, vill röra vid människors religiösa känslor som representerar sprängladdad politik i Indien. Däremot har dr Ferooz ingenting emot att utländska turister kommer till Kashmir för att titta på gravan. Nyligen, säger han, har han kontaktat vissa turistorganisationer i Forenta Staterna i detta känsliga ärende.

Det är förbjudet att fotografera själva gravan. Jesus vill inte låta exponera sig, säger Basharat Saleem. Så det gäller att överlista detta hans självtänmda jordiska medium och i kvällens mörker yra av blixten. Något betänksamma blev dock denna artikel förtäts samt följdeslagare nästa dag, då vår specielle guide och vän, s:t Isak, återgerat det hemliga kvällsbesöket i Rozaal, inte infann sig som det var uppgjort.

Skälet till att han inte kom med en ovanlig begravning. Hans kärnfriska system, 35 år, hade plötsligt dot en kvart över ett på natten.

Anna Maria Lantz